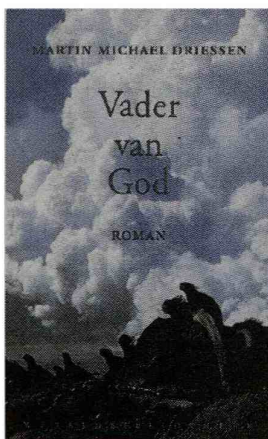

Jozef test grenzen vrije wil

Martin Michael Driessen:
Vader van God
Wereldbibliotheek, €17,90.

★★★★☆

Allesmaal leuk en aardig, die onbevleete ontvangenis van Maria, maar wat vond Jozef daar eigenlijk van? Zijn vrouw zwanger, maar niet van hem. Amper heeft de timmerman het een beetje begrepen en geaccepteerd, als hij te horen krijgt dat zijn 'zoon' Jezus een vreselijke dood gaat sterven.

Je kunt als God ook te veel vragen van een man. En dus neemt Jozef, in de roman *Vader van God* van Martin Michael Driessen, op een dag de benen, in de hoop Jezus in veiligheid en buiten de invloedssfeer van God te brengen.

Maar is deze vlucht niet ook onderdeel van Gods plan met de mens? Jozef waagt het erop en tast de grenzen van vrije wil af.

Dit is één van de verhaallijnen in de bijzondere roman van Martin Michael Driessen (1954). Het is zijn tweede, na *Gays*, uit 1999.

Balans en stijl maken dit een uitzonderlijk boek. Driessen weet in hoe hij met de personages omgaat perfect het precaire evenwicht te bewaren tussen ernst en respect aan de ene kant en humor aan de andere kant. Hij schildert God af als een tobbede man die al voor de zevende dag elke interesse in zijn schepping heeft verloren. Had hij zijn droom van een planeet met louter blauw water maar

werkelijkheid laten worden. Hij mopert wat tegen zijn huishoudster, die Bart heet.

Wanneer God beseft dat hij wel eens wat attenter voor haar mag zijn, scheidt hij een nieuwe keuken voor haar, met alle snuffjes. Zo'n roman is het. Hij mag graag een glaasje Tullamore Dew (whiskey) drinken ook.

Deze hilarische blasfemie werkt des te sterker door de ernst waarmee Driessen daarnaast de levensvragen van God en Jozef neerzet. Alleen ridiculiseren zou totaal niet hebben gewerkt.

De balans komt treffend tot uiting in de twee seksscènes in de roman. Eén prikkelende waarin God het doet met de hoer Rachab – 'de beweging die Hij voor dit doel had bedacht' – waarna zij vraagt: "Doe jij het altijd zo?"

Afgezet tegen de grimmige bedscene van Maria en Jozef. 'Zodra hij binnengedrongen was hernamen hun handen hun zelfstandigheid: die van Maria op het bedlaken alsof zij dood was, die van Jozef gebald tot vuisten waarop hij steunde, om niet op haar lijf te rusten. Jozef bevruchtte haar zoals men jaarlijks een graf beplant.'

Dan kun je dus ontzettend goed schrijven.

THEO HAKKERT

